

“भस्मात्कसहृष्टाङ्गं जलद्रोणे विपाचयेत् । अष्टभागावशेषञ्च कषायमवतारयेत् । द्रुतप्रस्यं सभादाय कल्कानीमानि दापयेत् । व्यूषणं पिप्पलीमूलं चित्तको हस्तिपिप्पली ॥ हृद्गुचव्याजमोदा च पञ्चैव लवणानि च । द्वौ चारौ हवुषा चैव दद्याद्द्विषलोन्मितान् ॥ दधिकार्च्चिकशुक्लानि खेहमात्रासमानि च । आर्द्रं कं सरसञ्चैव शोभाञ्जनरसन्तथा ॥ तत् सर्वमेकतः कृत्वा शनैर्मृद्गग्निना पचेत् । एतदग्निघृतं नाम सन्दाग्नेनां प्रशस्यते” इति च ।

अग्निचयन पु० अग्निञ्चीयते आधीयते अनेन चि-करणे ल्युट् इत० । अग्निप्राधानसाधने मन्त्रभेदे, भावे ल्युट् इत० । अग्निप्राधाने न० ।

अग्निचित् ति० अग्निं चितवान् चि-भूतार्थे क्तिप् । मन्त्रपूर्वककृतवर्द्धस्थापने अग्निहोत्रिणि । भावे क्तिप् । अग्न्याधाने ।

अग्निचित्या स्त्री अग्नेश्चित्या चि-भावे क्तिप् नि० स्त्रीत्वम् । अग्निचयने अग्निप्राधाने “उपविशेदग्निपुच्छस्य साग्निचित्यायामिति” गृह्यम् । “चित्याग्निचित्ये” चेति पा० ।

अग्निचित्वत् ति० अग्निचित् अग्निचयनमस्यस्मिन् मत्तुपमस्य वः तान्तत्वान् न पदत्वम् । अग्निचयनयुक्तोषु यत्रोषु “अध्वरोषग्निचित्वत्स्विति” भट्टिः स्त्रियां ङीप् ।

अग्निज पु० अग्नये अग्निप्राधानाय जायते सेवनात् प्रभवति जन-ङ ४त० । अग्निजारदृष्टे । अग्नेर्जायते जन-ङ ५त० । स्वर्णे न० । कार्त्तिकेये पु० । तत्कथाऽग्नि-कुमारशब्दे द्रष्टव्या । अग्निजातमात्रे ति० “अग्निजा-औषधिजा महीनामिति श्रुति” “अग्नीश्वरस्य भक्तानां न भयं विद्युदग्निजामिति” काशीखण्डः ।

अग्निजन्मन् पु० अग्नेर्जन्माऽस्य ५त० । कार्त्तिकेये तद्विवरणम् अग्निकुमारशब्देऽनुसन्धेयम् । स्वर्णे न० ।

अग्निजार पु० जारयति जृ-णिच्-कर्त्तरि अण् अग्निरिव जारः । स्वनामख्याते दृष्टे, औषधभेदे च । रस्य लत्वे अग्निजालोप्यत् ।

अग्निजिह्व ति० अग्निर्जिह्वास्वादसाधनं यस्य । अग्निमुखे देवे “ये अग्निर्जिह्वा उत वा यजता” श्रुतिः अग्निरेव जिह्वाऽस्य । वराहमूर्ति धारणकाले विष्णोर्वराहरूपे “अग्निर्जिह्वो दर्भरोमेति वराहरूपवर्णने विष्णुः । इत० । अग्निर्जिह्वायां स्त्री सा च सप्तविधा तासां नामानि यथा “कराली धूमिनी श्वेता लोहिता नीललोहिता सुवर्णा पद्मरागा च जिह्वाः सप्त विभावसोरिति” कथं तासा-

मग्निमुखे स्थितिस्तच्च अग्निशब्दे तद्धाने दर्शितम् अग्ने-र्जिह्वेव शिखाऽस्थाः व० । लाङ्गलीदृष्टे स्त्री ।

अग्निज्वाला स्त्री अग्नेर्ज्वालेव शिखाऽस्थाः । गर्जपिप्पलीदृष्टे । (विषलाङ्गला) इत० । अग्निशिखायाम् ।

अग्निपत् ति० अग्निना तप्यते तप-क्तिप् । अग्निना तपस्याकारके “परावीरास एतनमर्थ्यास भद्रजानयः । अग्निपतो यथा सथेति, श्रुतिः ।

अग्निपसु ति० अग्निभिः सम्मुखस्यस्यस्यसहितचतुर्दिकस्य पावकैस्तप्यते तप-असुन् इत० । “योषो पञ्चाग्निमध्यस्य” इति स्मृत्युक्ततीव्रतपस्याकारके । तपतीति तपाः अग्निरिव तपाः । अग्निपदशोष्णस्यवति । “यदा बलमप्र-पीयतो जसुं भेद्दृश्यति रग्निपतोभिरकैरिति” श्रुतिः ।

अग्नितेजस् ति० अग्नेरिव तेजोऽस्य । अग्निदृष्टतेजस्ते पदार्थे “अग्निबोकोऽग्नितेजस, इति काशी० । “विष्णोः क्रमोऽसि सपत्नहा प्रथिवीसंश्रितो अग्नितेजा इति” श्रुतिः । इत० । अग्नेस्तेजसि न० ।

अग्नित्रय न० त्रयवयवं त्रयं ति-अयट् इत० । यथा-विधानेन कृताधाने अग्नित्रितये । पितादीन्यपक्रम्य “एतएव त्रयोबोका एतएव त्रयोऽग्नयः । पिता गार्हपत्याग्निर्माता दक्षिणाग्निः, आचार्य आवहनीय इति” विष्णुक्ते गार्हपत्यदक्षिणाग्न्यावहनीयवर्द्धित्वरूपे पितादौ च । अस्य वा स्त्रीत्वे ङीप् अग्नित्रयौप्यत् ।

अग्निद ति० अग्निं गृह्णादौ दाहार्थं ददाति दा-क । गृह्णादौ दाहार्थं वर्द्धिदायके आततायिभेदे “अग्निदोग-रदशैव शस्त्रपाणिर्धनापहः । चेतदारापहारी च षडेते आततायिन इति” श्रुतिः ।

अग्निदग्ध ति० अग्निना अग्न्येष्टिविधानेन दग्धः दह-कर्माणोक्त । शास्त्रविधानेन संस्तृताग्निना कृतदाहे “अग्नि-दग्धाश्च ये जीवा येऽप्यदग्धाः कुले ममेति, वायु पु० । अग्निना कृतदाहे पदार्थमात्रे ति० । “अग्निदग्धाविमौ-पत्ताविति” रामा० ।

अग्निदमनी स्त्री अग्निर्दमयते अनया दम-णिच्-करणे ल्युट् इत० ङीप् । कण्टकारिकातः क्षुद्रे-कण्टका-दृष्टे शुक्लस्यक्षुद्रफलवति (गणियारी) इति ख्याते क्षुद्रभेदे ।

अग्निदाह स्त्री० अग्निं विधानेन ददाति दा-हच् । अन्येष्टि-विधानेन दाहकारके “यश्चाग्निदाता प्रेतस्य पिरुडं दद्यात् सएव हि” इति श्रुतिः । स्त्रियां ङीप् ।